

РЕШЕНИЕ

№ 4936

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3633** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от адв. М. П. /САК/ – пълномощник на В. А. Н., в качеството му на заместник-председател на Б., съгласно заповед за заместване №206/13.03.2018г. на председателя на Б. акад. Ю. П. Р., против Решение от 13.10.2021 г., постановено по НАХД № 88/20 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 114^{-ти} състав, с което е потвърдено издаденото от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 11-01-323/26.11.2019 г. С постановлението, на касатора, в качеството му на възложител на обществена поръчка, на основание чл. 255, ал. 3 от Закона за обществените поръчки е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 4030,61 лв., за нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 3 с.з. – сключил Допълнително споразумение № ДУ-10-А-2/ 29.03.2018 г., към Договор № ДУ-10/18.03.2016 г. с [фирма], като стойността е увеличена общата цена на договора за обществена поръчка с 13 134,03лв. без ДДС , а месечната цена по договора по пост. №1, №2 и №3 е увеличена с 1010,31лв. без ДДС.

С касационната жалба се твърди неправилност и необоснованост на съдебното решение, както и допуснати съществени процесуални нарушения. Тези квалификации са обосновани с доводи, за: обстоятелствата /промяна на минималната работна

заплата/, са обстоятелства, които възложителят не е могъл да предвиди в хипотезата на чл.116, ал.1, т.3 ЗОП, както и неприложимост на новите разпоредби на ЗОП към възложените по отменения закон процедури; налице са основания, случаят да бъде определен като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява, с постъпила писмена молба пълномощникът поддържа жалбата и искането за отмяна на въззивното решение.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност и законосъобразност на въззивното решение.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 29.03.2018 г. в [населено място] А. Н. – зам.-председател на Б., съгласно Заповед за заместване №206/13.03.2018г. на председателя на Б. – акад. Ю. Р., в качеството на и.д. председател на Б. и възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП е подписал допълнително споразумение № ДУ-10-А-2/29.03.2018 г. към договор № ДУ-10/18.03.2016 г. за обществена поръчка, скл. между Б. и [фирма], [населено място], с предмет „Организиране и осъществяване на контролно-пропускателен режим и въоръжена физическа охрана на обект Научен комплекс 1 на Б., 4-ти км., [населено място]“ и към Допълнително споразумение №ДУ-10-А-1/02.02.2017г., с което е изменил договора за обществена поръчка, без да са налице законоустановените основания за това, посочени в чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП. С Допълнително споразумение № ДУ-10-А-2/29.03,2018 г. общата цена на договор № ДУ-10/18.03.2016 г. за обществена поръчка е увеличена с 13 134,03 лв. без ДДС, а месечната цена по договора за пост № 1, № 2 и № 3 е увеличена с 1010,31 лв. без ДДС.

Установеното било квалифицирано като нарушение на разпоредбата на чл. чл. 116,ал.1,т. 3 от с.з /в ред.ДВ бр. 34/ 03.05.2016 г./. Бил съставен АУАН, връчен на нарушителя, подписан без възражение и въз основа на него издадено НП, с което била наложена глоба в размер на 4030,61 лева.

От правна страна съдът е приел, че НП не страда от пороци и не съществуват основания за неговата отмяна или изменение, поради което на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН е потвърдил същото.

Решението на въззивния съд е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗОП договорите за обществени

поръчки и рамковите споразумения могат да бъдат изменяни само когато поради обстоятелства, които при полагане на дължимата грижа възложителят не е могъл да предвиди, е възникнала необходимост от изменение, което не води до промяна на предмета на договора или рамковото споразумение. Легалното определение, дадено в § 2, т. 27 от ДР на ЗОП, определя като „непредвидени обстоятелства“, обстоятелства, които са възникнали след сключването на договора, не са могли да бъдат предвидени при полагане на дължимата грижа, не са резултат от действие или бездействие на страните, но правят невъзможно изпълнението при договорените условия. Посоченото задължение е скрепено със санкционната норма на чл. 255, ал. 3 от ЗОП, предвиждаща за възложител, който измени договор за обществена поръчка или рамково споразумение, без да са налице основанията по чл. 116, ал. 1, да се наказва с глоба в размер 1 на сто от стойността на сключения договор или рамково споразумение с включен ДДС, но не повече от 10 000 лева.

В конкретния случай, съдът приема, че възложителят е поставил изискване от всички участници в процедурата да представят ценови оферти с обща цена за изпълнение на обществената поръчка за целия срок от 23.03.2016 г. до 31.03.2019 г., в която е следвало да бъдат включени всички разходи на обществената поръчка, свързани с изпълнение на договора, поради което е следвало да предвиди и увеличение на минималната работна заплата за страната, още повече, че срокът обхваща три календарни години. От обявлението за обществена поръчка се установява, че възложителят не е предвидил условия или клаузи, с които да се изменя цената по договора. Освен това изпълнителят е класиран и определен за такъв по критерий за възлагане на най-ниска обща цена, в която се предполага, че е следвало да предвиди и повишението на минималната работна заплата за периода на изпълнение на обществената поръчка. Подписано е допълнително споразумение, позовавайки се на чл.116, ал.1, т.3 от ЗОП, без да са изпълнени предпоставките за прилагане на цитираната разпоредба. Всички документи, които са представени на финансовата инспекция във връзка с изменението на процесния предполагат действия, които зависят изцяло от волята на възложителя и които е могъл да предвиди при полагане на дължимата грижа. В този смисъл е и Решение №4619/14.08.2020г. на АССГ Х. к.с. по д.№4208/20г. по отношение първото по ред изменение на сключения основен договор, а именно Допълнително споразумение № ДУ-10-А-1/02.02,2017г. Неоснователно в този смисъл се явява твърдението на касатора за приложимостта на чл.43, ал.2, т.4 от ЗОП /отм./ и неприложимостта на чл.116 от ЗОП. Съгласно §23 от ПЗР на ЗОП /в сила от 15.04.2016г./ за договори за обществени поръчки или рамкови споразумения, сключени преди влизането в сила на този закон, се прилагат разпоредбите на чл.116 и чл.118.

Настоящата инстанция счита, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид.

При този изход на делото, основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на АДФИ. Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правна помощ за касационната инстанция, а именно в размер на по 80 лв. за представителство в настоящата.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в А.,
Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.10.2021г., постановено по НАХД № 88 по описа за
2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав.

ОСЪЖДА В. А. Н. да заплати в полза на АДФИ сума в размер на 80лв,
представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено пред настоящата
инстанция процесуално представителство.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: